

Αυτό το έργο έχει λάβει χρηματοδότηση από το 3ο Πρόγραμμα Υγείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Ετήσιο Πρόγραμμα Εργασίας 2020 (HP-PJ-2020) βάσει της συμφωνίας επιχορήγησης Αρ.101018325. Το υλικό που παρουσιάζεται και οι απόψεις που εκφράζονται εδώ είναι ευθύνη μόνο του/των συγγραφέα/ών. Η Επιτροπή της ΕΕ δεν φέρει καμία ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση του συνόλου πληροφοριών.

EAAD-Best Οδηγίες για Δημοσιογράφους Κάλυψη αυτοκτονίας από τα ΜΜΕ

**Η ασφαλής αναφορά σώζει ζωές:
Πώς μπορούν οι δημοσιογράφοι να αναφέρουν υπεύθυνα την αυτοκτονία;**

Εισαγωγή

- Η αυτοκτονία είναι ένα σοβαρό πρόβλημα δημόσιας υγείας - το 2019 περίπου 800.000 άνθρωποι παγκοσμίως και περίπου 48.000 άνθρωποι στην Ευρώπη πέθαναν από αυτοκτονία.¹
- Περίπου το 90% των αυτοκτονιών συμβαίνουν στο πλαίσιο μιας ψυχικής διαταραχής, με την κατάθλιψη να είναι η πιο σημαντική. Τα άτομα με διαγνωσμένη κατάθλιψη έχουν περίπου 20 φορές υψηλότερο κίνδυνο αυτοκτονίας από τα άτομα χωρίς κατάθλιψη.²
- Η έρευνα δείχνει ότι η κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης για την αυτοκτονία μπορεί να αυξήσει την πιθανότητα επακόλουθων αυτοκτονιών μίμησης (αντιγραφικές αυτοκτονίες). Αυτό είναι γνωστό ως φαινόμενο Werther (βλ. παρακάτω).³ Είναι πιθανό ότι οι αναφορές των μέσων ενημέρωσης που εστιάζουν σε κάποιον που αναζητά βοήθεια και ξεπερνά μια κρίση αυτοκτονίας μπορεί να έχει θετική επίδραση σε άτομα που κινδυνεύουν να αυτοκτονήσουν (μερικές φορές αναφέρεται ως το φαινόμενο Parageno).⁴
- Η Ευρωπαϊκή Συμμαχία κατά της Κατάθλιψης (EAAD) ανέπτυξε τις Οδηγίες για Δημοσιογράφους - Κάλυψη της Αυτοκτονίας από τα ΜΜΕ για να παρέχει στους δημοσιογράφους πρακτικές συμβουλές σχετικά με το πώς να αναφέρουν υπεύθυνα την αυτοκτονία.

Φαινόμενο Werther

- Το φαινόμενο Werther πήρε το όνομά του από το μυθιστόρημα του Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε, «Τα πάθη του νεαρού Βέρθερου» (εκδόθηκε το 1774), στο οποίο ένας νεαρός άνδρας αυτοπυροβολήθηκε λόγω ανεκπλήρωτου έρωτα. Μετά τη δημοσίευση του μυθιστορήματος, αντιγραφικές αυτοκτονίες νεαρών ανδρών συνέβησαν σε όλη την Ευρώπη, ακολουθώντας την ίδια μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε στο μυθιστόρημα.
- Το φαινόμενο Werther εμφανίζεται όταν μια αυτοκτονία χρησιμεύει ως πρότυπο για επακόλουθες αυτοκτονικές πράξεις. Το μοντέλο μπορεί να είναι διασημότητα, αλλά θα μπορούσε επίσης να είναι συγγενής, γείτονας, φίλος ή μια φανταστική φιγούρα π.χ. σε ένα μυθιστόρημα.
- Ο όρος φαινόμενο Werther χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στον ακαδημαϊκό χώρο το 1974 από τον David Philips³ ο οποίος ανέλυσε τις επιπτώσεις των αναφορών στα μέσα ενημέρωσης για αυτοκτονίες διασημοτήτων που εμφανίζονταν στην πρώτη σελίδα των New York Times. Συγκρίνοντας στατιστικά στοιχεία αυτοκτονιών πριν και μετά την κάλυψη των αυτοκτονιών διασημοτήτων από τα μέσα ενημέρωσης και στη συνέχεια συγκρίνοντάς τα με τις ίδιες χρονικές περιόδους τα προηγούμενα και τα επόμενα χρόνια, βρήκε ότι μετά από 26 από τις 33 αναφορές αυτοκτονιών διασημοτήτων, παρατηρήθηκε μια σημαντική αύξηση στον αριθμό των αυτοκτονικών θανάτων.³
- Το μέγεθος του φαινομένου Werther ήταν μεγαλύτερο όταν δόθηκε συνέχεια στις αναφορές: όσο περισσότερη δημοσιότητα αφιερώθηκε σε μια ιστορία αυτοκτονίας, π.χ., όσες περισσότερες ημέρες εμφανίζεται μια ιστορία αυτοκτονίας στην πρώτη σελίδα, τόσο μεγαλύτερη ήταν η αύξηση των αυτοκτονιών στη συνέχεια. Στους δύο μήνες που ακολούθησαν την αυτοκτονία της Marilyn Monroe με τεράστια κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης, βρέθηκαν 303 περισσότερες αυτοκτονίες στις Ηνωμένες Πολιτείες και 60 περισσότερες αυτοκτονίες στην Αγγλία και την Ουαλία.³

- Μέχρι σήμερα έχουν δημοσιευθεί περισσότερες από 150 μελέτες για το φαινόμενο Werther σε όλο τον κόσμο⁵ (π.χ. Ηνωμένες Πολιτείες⁶, Καναδάς,⁷ Αυστραλία,⁸ Γερμανία,⁹ Γαλλία¹⁰, άλλες ευρωπαϊκές χώρες,¹¹ Ιαπωνία,¹² Νότια Κορέα,¹³ Ταϊβάν,¹⁴ Χονγκ Κονγκ,¹⁵ Ισραήλ,¹⁶ και Ινδία¹⁷).
- Μια πρόσφατη μετα-ανάλυση και συστηματική ανασκόπηση¹⁸ διαπίστωσε ότι σε διάστημα 1-2 μηνών μετά την αναφορά των μέσων ενημέρωσης για θάνατο διασημότητας από αυτοκτονία, ο αριθμός των αυτοκτονιών φάνηκε να αυξάνεται κατά 8-18%. Όταν αναφέρθηκε μια συγκεκριμένη μέθοδος αυτοκτονίας, υπήρχε μεταξύ 18-44% αύξηση στον κίνδυνο αυτοκτονίας με την ίδια μέθοδο.¹⁸

Μελέτες περιπτώσεων για το φαινόμενο Werther

- Στους πέντε μήνες μετά την αυτοκτονία του παγκοσμίου φήμης ηθοποιού Robin Williams το 2014 στις Ηνωμένες Πολιτείες¹⁰ και μετά από εντατική κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης, υπήρξαν 1.841 περισσότεροι θάνατοι αυτοκτονίας σε σύγκριση με την ίδια χρονική περίοδο το προηγούμενο έτος (αύξηση 9,85 %), και μεγαλύτερος από τον αναμενόμενο αριθμό αυτοκτονιών με την ίδια μέθοδο (δηλ. ασφυξία), από το ίδιο φύλο (δηλαδή, άνδρας) και σε παρόμοια ηλικιακή ομάδα με αυτή του Williams.
- Τις δύο εβδομάδες μετά την αυτοκτονία του τερματοφύλακα της γερμανικής εθνικής ποδοσφαίρου Robert Enke το 2009⁹ και μετά από εντατική αναφορά του γεγονότος από τα μέσα ενημέρωσης, ο αριθμός των αυτοκτονιών στους σιδηροδρόμους στη Γερμανία διπλασιάστηκε. Ιδιαίτερα προβληματικό εδώ είναι ότι παρατηρήθηκαν μακροπρόθεσμες επιπτώσεις: τα επόμενα δύο χρόνια διαπιστώθηκε αύξηση 19% στις αυτοκτονικές πράξεις σε σιδηροδρόμους στη Γερμανία, σε σύγκριση με τα δύο προηγούμενα χρόνια.⁹ Επιπλέον, το φαινόμενο Werther δεν παρατηρήθηκε μόνο στη Γερμανία αλλά και σε γειτονικές ευρωπαϊκές χώρες: Ολλανδία, Ουγγαρία, Αυστρία και Σλοβενία.¹¹

Μελέτη περίπτωσης: ένα θετικό παράδειγμα

- Μετά το άνοιγμα του μετρό το 1978 στη Βιέννη, οι αυτοκτονίες στο μετρό αναφέρονταν τακτικά στα μέσα ενημέρωσης και παρατηρήθηκε ανησυχητική αύξηση τέτοιων αυτοκτονιών. Το 1987, αναπτύχθηκαν κατευθυντήριες γραμμές και ξεκίνησε μια εκστρατεία στα μέσα ενημέρωσης και ο τρόπος με τον οποίο γίνονταν οι αναφορές για αυτοκτονίες στο μετρό στη Βιέννη άλλαξε σημαντικά. Στη συνέχεια, ο αριθμός των ολοκληρωμένων και απόπειρων αυτοκτονιών στο μετρό μειώθηκε κατά περισσότερο από 80% μέσα στο ίδιο έτος.¹⁹

Πιθανοί μηχανισμοί του φαινομένου Werther

- Αν και η κάλυψη των αυτοκτονιών διασημοτήτων από τα μέσα ενημέρωσης μπορεί να μην είναι ο κύριος λόγος για αυτοκτονικές πράξεις, μπορεί να επηρεάσει τη διαδικασία λήψης αποφάσεων ενός ατόμου κατά τη διάρκεια μιας κρίσιμης φάσης, χρησιμεύοντας ως κρίσιμο έναυσμα, παρέχοντας ένα μοντέλο για το πώς να το κάνει κάποιος και μειώνοντας τον ουδό. Η ταύτιση με τον αποθανόντα και η «φυσιολογικοποίηση» της αυτοκτονίας ως αποδεκτός τρόπος αντιμετώπισης κρίσεων που προκαλούνται από εντατική αναφορά στα μέσα ενημέρωσης παίζουν ρόλο σε αυτό το πλαίσιο. Επιπλέον, οι πληροφορίες ειδικά για τις θανατηφόρες μεθόδους αυτοκτονίας μπορεί να επηρεάσουν την επιλογή μεθόδου από το άτομο με αποτέλεσμα την αύξηση των θανάτων από αυτοκτονία.¹⁸

Οι Οδηγίες EAAD για δημοσιογράφους - Κάλυψη αυτοκτονίας από τα ΜΜΕ παρέχουν τις ακόλουθες συστάσεις σχετικά με το πώς να μην αναφέρετε και πώς να αναφέρετε την αυτοκτονία.

Πώς να μην αναφέρετε:

- Μην κάνετε την αναφορά ευδιάκριτη, αποφύγετε την πρώτη σελίδα στα έντυπα μέσα.
- Αποφύγετε εντυπωσιακούς ή δραματικούς τίτλους και μην βάζετε όρους όπως αυτοκτονία, αυτοκτονικές ή στενά συγγενικές λέξεις στην επικεφαλίδα (π.χ. "Ο κ. Χ χρησιμοποίησε το κυνηγετικό όπλο για να αυτοκτονήσει").
- Μην παρουσιάζετε την αυτοκτονία ευνοϊκά, δραματικά ή με **δοξασμένο** τρόπο (π.χ. ως ηρωικό ή ρομαντικό), μην αναφέρετε θετικές συνέπειες της αυτοκτονίας.
- Μην παρουσιάζετε την αυτοκτονία ως μια κατανοητή λύση ή μια λογική επιλογή σε μια κρίση.
- Μην περιγράφετε την αυτοκτονία ως ανεξήγητη ή χωρίς προειδοποιητικά σημάδια. Αποφύγετε τις ανακριβείς πεποιθήσεις ότι δεν μπορεί να γίνει τίποτα για την αυτοκτονία.
- Μην απλοποιείτε υπερβολικά την αυτοκτονία αναφέροντας τον θάνατο αυτοκτονίας ως «προκλήθηκε» από ένα μεμονωμένο γεγονός, όπως απώλεια εργασίας, πένθος ή κατάρρευση της σχέσης.
- Μην υπονοείτε ότι κάποιος πέθανε ακαριαία ή ότι ο θάνατός του ήταν γρήγορος, εύκολος ή ανώδυνος.
- Μην απεικονίζετε την αυτοκτονία με τρόπο που είναι εύκολο να τη μιμηθεί κάποιος.
- Αποφύγετε να αναφέρετε μεθόδους αυτοκτονίας (ιδιαίτερα πρωτότυπες ή ασυνήθιστες μεθόδους αυτοκτονίας) στην αναφορά των μέσων ενημέρωσης. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αποφεύγονται αυτά στον τίτλο (π.χ. «πέθανε από απαγχονισμό» ή «δηλητηρίαση»).
- Μην περιγράφετε την τοποθεσία αυτοκτονίας όταν είναι εύκολα προσβάσιμη, δημόσιος χώρος (π.χ. γκρεμός, γέφυρα ή σιδηροδρομική γραμμή) και μην αναφέρετε μια συγκεκριμένη τοποθεσία ως «δημοφιλή για αυτοκτονίες» (π.χ. Δάσος Αυτοκτονιών Aokigahara στην Ιαπωνία): αποφύγετε να παρέχετε λεπτομερείς πληροφορίες, όπως το ύψος μιας γέφυρας ή ενός γκρεμού.
- Μη χρησιμοποιείτε φωτογραφίες ή βίντεο του αποθανόντος ή της οικογένειας και των φίλων του που πενθούν. Αυτό περιλαμβάνει δημόσια αφιερώματα ή κηδείες ή μνημόσυνα. Εάν πρέπει να χρησιμοποιήσετε μια φωτογραφία, χρησιμοποιήστε ουδέτερες μη συναισθηματικές εικόνες, όπως από το σχολείο ή τη δουλειά.
- Μην αναφέρετε αποχαιρετιστήρια γράμματα, συμφωνίες αυτοκτονίας ή σημειώσεις αυτοκτονίας. Εάν ο αποθανών άφησε ένα σημείωμα, μην περιγράψετε με λεπτομέρειες το περιεχόμενο του σημειώματος ή μην το αναφέρετε ως "σημείωμα αυτοκτονίας".
- Μην παραθέτετε εκτιμήσεις σχετικά με τα αίτια της αυτοκτονίας από αστυνομικούς, διασώστες ή αυτόπτες μάρτυρες. Καλύτερα να αναφέρετε γνώμες ειδικών.
- Με τα ψηφιακά μέσα, μην παρέχετε την ευκαιρία για σχόλια ή σύνδεση με άλλα κοινωνικά δίκτυα ή άλλους ιστότοπους.
- Αντί να αναφέρετε μια αυτοκτονία με τον ίδιο τρόπο που θα αναφερόταν ένα έγκλημα, δείτε το ως ζήτημα δημόσιας υγείας.

Πως να αναφέρετε:

- Το κύριο μήνυμα μιας αναφοράς μέσωσν ενημέρωσης σχετικά με την αυτοκτονία θα πρέπει να είναι να ενθαρρύνει τους ανθρώπους να λάβουν βοήθεια και να τους κατευθύνει σε βοήθεια. Παρέχετε στοιχεία επικοινωνίας για τοπική ή εθνική υποστήριξη, όπως γραμμές βοήθειας 24/7, υπηρεσίες υγείας, υπηρεσίες θεραπείας ή ομάδες αυτοβοήθειας.
- Ελαχιστοποιήστε τη διάρκεια της κάλυψης και την προβολή της αναφοράς.
- Όπου είναι δυνατόν, χρησιμοποιήστε την ευκαιρία να εκπαιδεύσετε και να ενημερώσετε τους αναγνώστες σχετικά με την αυτοκτονία και τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου, (π.χ. ψυχικές ασθένειες), τα προειδοποιητικά σημάδια και τις πρόσφατες εξελίξεις στη θεραπεία για ψυχικές ασθένειες.
- Αναφέρετε την αυτοκτονία στο πλαίσιο ψυχικής ασθένειας. Παρουσιάστε την αυτοκτονία ως το επακόλουθο ή ότι συνδέεται με μια ψυχική ασθένεια, όπως η κατάθλιψη ή η κατάχρηση αλκοόλ και ουσιών, που θα μπορούσε να είχε αντιμετωπιστεί.
- Μεταφέρετε το μήνυμα ότι η αυτοκτονία δεν είναι αδυναμία ή ελάττωμα ενός ανθρώπου, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις η τραγική κατάληξη μιας ψυχικής ασθένειας.
- Επισημάνετε στην αναφορά ποια επαγγελματική θεραπεία ή υποστήριξη είναι διαθέσιμη.
- Παρουσιάστε εναλλακτικές επιλογές επίλυσης προβλημάτων, δεξιότητες αντιμετώπισης ή στρατηγικές για τη διαχείριση μιας κρίσης.
- Αναφέρετε την αυτοκτονία ως απώλεια που μπορεί να αποφευχθεί.
- Ζητήστε συμβουλές από ψυχιάτρους ως εμπειρογνώμονες πρόληψης αυτοκτονιών και παρουσιάστε τις απόψεις των ειδικών.
- Αντιμετωπίστε τις αυτοκτονίες διασημοτήτων υψηλού προφίλ με ιδιαίτερη προσοχή.
- Αντιμετωπίστε τις δολοφονίες-αυτοκτονίες, όπου ένα άτομο σκοτώνει άλλους πριν αυτοκτονήσει, με πρόσθετη προσοχή. Οι φόνοι-αυτοκτονίες είναι σπάνιες, αλλά μπορούν να προσελκύσουν ιδιαίτερα την προσοχή από τα μέσα ενημέρωσης.

Οι δημοσιογράφοι μπορούν να διαδραματίσουν έναν θετικό ρόλο στην πρόληψη των αυτοκτονιών. Αυτό μπορεί να γίνει με την υπεύθυνη αναφορά, με την ευαισθητοποίηση του κοινού και τη μείωση του στίγματος που σχετίζεται με ψυχικές ασθένειες και με την ενίσχυση της αναζήτησης βοήθειας των ατόμων με ψυχικές ασθένειες.

Επικοινωνία

Για περισσότερες πληροφορίες ή ερωτήσεις, επικοινωνήστε με την EAAD.

European Alliance Against Depression Coordination Centre

Clinic for Psychiatry, Psychosomatics and Psychotherapy
University Hospital Frankfurt
Heinrich-Hoffmann-Straße 10

60528 Frankfurt am Main, Germany

Phone: +49 69 6301 863 44

E-mail: contact@eaad.net

Website: www.eaad.net

www.ifightdepression.com/en/

Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές αναπτύχθηκαν αρχικά με βάση ένα χρηματοδοτούμενο από την Ευρωπαϊκή Ένωση έργο PREDI-NU και ένα έργο που χρηματοδοτήθηκε από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Παιδείας και Επιστήμης της Γερμανίας με τίτλο «Research Network Depression, Suicidality» και στο πλαίσιο ενός διεπιστημονικού σεμιναρίου για δημοσιογράφους, ψυχιάτρους και ερευνητές επικοινωνίας στο Πανεπιστήμιο Ludwig Maximilian του Μονάχου το 2000 (εύσημα στους Καθ. Ulrich Hegerl, Prof. Hans-Bernd Brosius, Dr. Walther Ziegler). Οι Οδηγίες ενημερώθηκαν τελευταία φορά τον Δεκέμβριο του 2021.

Βιβλιογραφία

1. World Health Organisation (2019). Suicide in the world – Global health estimates (No. WHO/MSD/MER/19.3). Geneva: World Health Organisation.
2. Lépine, J. P., & Briley, M. (2011). The increasing burden of depression. *Neuropsychiatric disease and treatment*, 7(Suppl 1), 3-7. DOI: 10.2147/NDT.S19617
3. Phillips, D. P. (1974). The influence of suggestion on suicide: Substantive and theoretical implications of the Werther effect. *American sociological review*, 39 (3), 340-354. Doi: 10.2307/2094294
4. Till, B., Arendt, F., Scherr, S., & Niederkrotenthaler, T. (2018). Effect of educative suicide prevention news articles featuring experts with vs without personal experience of suicidal ideation: a randomized controlled trial of the Papageno effect. *The Journal of clinical psychiatry*, 80(1), 17m11975. Doi: 10.4088/JCP.17m11975
5. Niederkrotenthaler, T., & Stack, S. (Eds.). (2017). Media and suicide: international perspectives on research, theory, and policy. Routledge.
6. Fink, D. S., Santaella-Tenorio, J., & Keyes, K. M. (2018). Increase in suicides the months after the death of Robin Williams in the US. *PLoS One*, 13(2), e0191405. Doi: 10.1371/journal.pone.0191405
7. Tousignant, M., Mishara, B. L., Caillaud, A., Fortin, V., & St-Laurent, D. (2005). The impact of media coverage of the suicide of a well-known Quebec reporter: the case of Gaetan Girouard. *Social science & medicine*, 60(9), 1919-1926. Doi: 10.1016/j.socscimed.2004.08.054
8. Pirkis, J. E., Burgess, P. M., Francis, C., Blood, R. W., & Jolley, D. J. (2006). The relationship between media reporting of suicide and actual suicide in Australia. *Social science & medicine*, 62(11), 2874-2886. Doi: 10.1016/j.socscimed.2005.11.033
9. Hegerl, U., Koburger, N., Rummel-Kluge, C., Gravert, C., Walden, M., & Mergl, R. (2013). One followed by many? —Long-term effects of a celebrity suicide on the number of suicidal acts on the German railway net. *Journal of affective disorders*, 146(1), 39-44. Doi: 10.1016/j.jad.2012.08.032
10. Queinec, R., Beitz, C., Contrand, B., Jougl, E., Leffondré, K., Lagarde, E., & Encrenaz, G. (2011). Copycat effect after celebrity suicides: results from the French national death register. *Psychological medicine*, 41(3), 668-671. Doi: 10.1017/S0033291710002011
11. Koburger, N., Mergl, R., Rummel-Kluge, C., Ibelshäuser, A., Meise, U., Postuvan, V., ... & Hegerl, U. (2015). Celebrity suicide on the railway network: Can one case trigger international effects? *Journal of affective disorders*, 185, 38-46. Doi: 10.1016/j.jad.2015.06.037
12. Hagihara, A., Tarumi, K., & Abe, T. (2007). Media suicide-reports, Internet use and the occurrence of suicides between 1987 and 2005 in Japan. *BMC Public Health*, 7(1), 1-8. Doi: 10.1186/1471-2458-7-321
13. Lee, J., Lee, W. Y., Hwang, J. S., & Stack, S. J. (2014). To what extent does the reporting behavior of the media regarding a celebrity suicide influence subsequent suicides in South Korea? *Suicide and Life-Threatening Behavior*, 44(4), 457-472. Doi: 10.1111/sltb.12109
14. Chen, Y. Y., Liao, S. F., Teng, P. R., Tsai, C. W., Fan, H. F., Lee, W. C., & Cheng, A. T. (2012). The impact of media reporting of the suicide of a singer on suicide rates in Taiwan. *Social psychiatry and psychiatric epidemiology*, 47(2), 215-221. Doi: 10.1007/s00127-009-0075-8
15. Yip, P. S., Fu, K. W., Yang, K. C., Ip, B. Y., Chan, C. L., Chen, E. Y., ... & Hawton, K. (2006). The effects of a celebrity suicide on suicide rates in Hong Kong. *Journal of affective disorders*, 93(1-3), 245-252. Doi: 10.1016/j.jad.2006.03.015
16. Bakst, S. S., Berchenko, Y., Braun, T., & Shohat, T. (2018). The effects of publicized suicide deaths on subsequent suicide counts in Israel. *Archives of suicide research*, 23(3), 440-454. Doi: 10.1080/13811118.2018.1456991
17. Menon, V., Kar, S. K., Ransing, R., Sharma, G., Pattnaik, J. I., Kaliamoorthy, C., ... & Arafat, S. Y. (2021). Changing trends in quality of media reporting of suicide in the community following a celebrity suicide in India. *Australian & New Zealand Journal of Psychiatry*, 00048674211009618. Doi:10.1177/00048674211009618
18. Niederkrotenthaler, T., Braun, M., Pirkis, J., Till, B., Stack, S., Sinyor, M., ... & Spittal, M. J. (2020). Association between suicide reporting in the media and suicide: systematic review and meta-analysis. *Bmj*, 368. Doi: 10.1136/bmj.m575
19. Etzersdorfer, E., & Sonneck, G. (1998). Preventing suicide by influencing mass-media reporting. The Viennese experience 1980–1996. *Archives of Suicide Research*, 4(1), 67-74. Doi: 10.1080/13811119808258290